

**Belgische Kamer
van Volksvertegenwoordigers**

GEWONE ZITTING 1994-1995 (*)

30 MAART 1995

WETSVOORSTEL

**betreffende de administratiefrechtelijke
afdoening van sommige inbreuken
op de wetgeving inzake
het wegverkeer**

(Ingediend door de heren De Mol
en Schellens)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Dit wetsvoorstel beoogt een leemte op te vullen in de wetgeving betreffende de handhaving van verkeersvoorschriften. Een ingrijpende hervorming op dit terrein is meer dan noodzakelijk. De onveiligheid op onze wegen blijft onaanvaardbaar groot; de tol ervan is zeer zorgwekkend. Men mag van de overheid dan ook een beleidsvisie en de politieke wil verwachten om dit probleem aan te pakken.

De handhaving van de naleving van verkeersvoorschriften is ongetwijfeld een essentiële voorwaarde in de strijd tegen de verkeersonveiligheid. Verkeersovertredingen worden echter nog steeds uitsluitend strafrechtelijk betecugeld. Velen vragen zich af of dit wel voldoende is, gelet op de uitdagingen waarvoor we staan. Ambtenaren die belast zijn met de vaststelling van verkeersovertredingen begrijpen niet dat vele overtredingen worden geseponeerd. Wanneer het tot een strafrechtelijke procedure komt, blijft deze vaak lang aanslepen. Ook bij de invordering van geldboeten rijzen veelal moeilijkheden.

(*) Vierde zitting van de 48e zittingsperiode.

**Chambre des Représentants
de Belgique**

SESSION ORDINAIRE 1994-1995 (*)

30 MARS 1995

PROPOSITION DE LOI

**concernant le règlement
administratif de certaines
infractions à la législation
sur la circulation routière**

(Déposée par MM. De Mol
et Schellens)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La présente proposition de loi vise à combler une lacune dans les dispositions légales visant à assurer le respect des règles en matière de roulage, un domaine dans lequel il est indispensable de procéder à une réforme en profondeur. Il est inadmissible que nos routes demeurent aussi peu sûres et que le tribut à payer pour cette insécurité prenne des proportions aussi inquiétantes. On peut dès lors attendre des pouvoirs publics qu'ils aient à la fois un projet et la volonté politique de s'attaquer au problème.

Faire respecter les règles de roulage est sans conteste une condition essentielle pour lutter contre l'insécurité sur les routes. Or, jusqu'à présent, les infractions de roulage ne sont sanctionnées que sur le plan pénal. Nombreux sont ceux qui se demandent si cette sanction pénale est réellement suffisante, compte tenu des défis auxquels on est confronté dans ce domaine. Les fonctionnaires chargés de la constatation des infractions de roulage ne comprennent pas que de nombreux dossiers relatifs à des infractions soient classés sans suite. Le recouvrement des amendes pose également de fréquents problèmes.

(*) Quatrième session de la 48e législature.

Met dit wetsvoorstel beogen wij de handhaving van de verkeersvoorschriften te verbeteren door de toepassing van administratieve sancties.

De bedoeling is de beteugeling van overtredingen vlotter te doen verlopen en de sancties doeltreffender te maken. Bovendien wordt gepoogd tot een gelijke behandeling van de overtreders te komen.

De hervorming die wij wensen in te voeren bevat twee luiken.

Vooreerst wordt voorzien in een systeem van administratieve geldboetes. Het voorstel is op dat punt grotendeels geïnspireerd door de Nederlandse wetgeving inzake administratieve sancties in het verkeer, waarvan de toepassing overigens reeds tot positieve ervaringen heeft geleid (wet van 3 juli 1989 houdende administratiefrechtelijke afdoening van inbreuken op bepaalde verkeersvoorschriften). Wij zijn van mening dat de toepassing van administratieve geldboetes de aangewezen weg is voor de beteugeling van een groot aantal overtredingen.

Uitgangspunt van het voorstel is dat de ambtenaar of beambte die een verkeersovertreding vaststelt een bevel tot betaling van een administratieve geldboete aan de overtreder geeft. De boete wordt hem dus opgelegd zonder dat een rechterlijke uitspraak of de instemming van de overtreder nodig is. Uiteraard zijn garanties nodig voor de rechtszekerheid. Het optreden van de betrokken ambtenaren geschieht onder de controle van het parket, dat steeds kennis krijgt van het bevel tot betaling en bevoegd is een andere beslissing te nemen. De overtreder van zijn kant kan deze administratieve sanctie betwisten : hij dient daartoe in eerste instantie een verzoek bij de procureur des Konings in te dienen. Als de procureur des Konings het verzoek geheel of gedeeltelijk afwijst, kan de overtreder een procedure voor de politierechter starten.

In het voorstel wordt ook veel aandacht besteed aan een efficiënte invordering van de geldboetes. Vooreerst wordt voorzien in verhogingen van het bedrag van de administratieve boete bij niet-tijdige betaling. Wanneer de overtreder blijvend nalaat te betalen, moet een bijkomend drukkingsmiddel mogelijk zijn, met name de oplegging van het voertuig. Bovendien wordt, om redenen van efficiëntie, de invordering in handen gegeven van de fiscale administratie.

In de tweede plaats wordt voorgesteld voor sommige ernstige overtredingen een administratieve oplegging van het voertuig mogelijk te maken. Zo'n sanctie treft de overtreders immers vaak sterker dan de klassieke sancties, zoals geldboetes.

En déposant la présente proposition qui prévoit l'instauration de sanctions administratives, nous entendons améliorer la législation visant à faire respecter les règles de roulage.

Notre objectif est d'accélérer la répression des infractions et de rendre les sanctions plus efficaces. Nous voulons en outre tenter de renforcer l'égalité de traitement de tous les contrevenants.

La réforme que nous préconisons s'articule autour de deux axes.

D'une part, elle prévoit l'instauration d'un système d'amendes administratives, s'inspirant en grande partie de la législation néerlandaise relative aux sanctions administratives en matière de circulation routière, législation dont l'application a du reste déjà produit des effets positifs (loi du 3 juillet 1989 portant règlement administratif des infractions à certaines règles de roulage). Nous estimons qu'infliger une amende administrative est le meilleur moyen de sanctionner un grand nombre d'infractions.

Le point de départ de la présente proposition est que le fonctionnaire ou l'agent qui constate une infraction de roulage décerne au contrevenant une injonction de payer une amende administrative. Cette amende est donc infligée sans qu'il doive y avoir décision de justice ou consentement dans le chef du contrevenant. Il va de soi qu'il faut prévoir des garanties en matière de sécurité juridique. Les fonctionnaires concernés agiront sous le contrôle du parquet, qui aura toujours connaissance de l'injonction de payer et pourra éventuellement en décider autrement. Le contrevenant pourra, quant à lui, contester la sanction administrative en introduisant, en premier lieu, une requête auprès du procureur du Roi. Si ce dernier rejette cette requête en tout ou en partie, le contrevenant pourra introduire une procédure devant le tribunal de police.

Nous accordons, dans notre proposition de loi, une attention toute particulière à l'efficacité du recouvrement des amendes. Premièrement, le paiement tardif d'une amende sera sanctionné par des majorations du montant initial. Si le contrevenant persiste à ne pas payer, il conviendra de prévoir un autre moyen de pression, en l'occurrence l'immobilisation du véhicule. En outre, dans un souci d'efficacité, le recouvrement des amendes sera confié à l'administration fiscale.

D'autre part, nous proposons de permettre l'immobilisation administrative du véhicule dans le cas de certaines infractions graves. Souvent, cette sanction frappe en effet le contrevenant plus durement que les sanctions classiques telles que les amendes.

TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

Artikel 1

De lijst van overtredingen die in aanmerking komen voor de toepassing van administratieve boetes wordt door de Koning bepaald. Wetgevingstechnisch lijkt het ons niet aangewezen deze lijst in de wet vast te leggen. Men moet er rekening mee houden dat de meeste verkeersvoorschriften zijn opgenomen in door de Koning vastgestelde reglementen (bijvoorbeeld het wegverkeersreglement). Bovendien laat de vaststelling bij koninklijk besluit toe dat deze lijst snel kan worden aangepast.

Het artikel vermeldt drie basiswetten in verband met de verkeersveiligheid en de bescherming van de belangen van verkeersslachtoffers. Enkel de overtredingen van de bepalingen van deze wetten en de op grond daarvan genomen besluiten en reglementen komen in aanmerking voor een afhandeling zoals bedoeld in deze wet. Deze aan de overheid toegekende beleidsruimte laat toe om de naleving van een zeer groot deel van de verkeersvoorschriften te handhaven door de toepassing van administratieve boetes.

Wij denken hierbij voornamelijk aan de overtredingen vervat in het wegverkeersreglement van 1 december 1975. Voor sommige ernstige overtredingen, zoals rijden onder invloed, kan worden geopteerd uitsluitend de reeds bestaande beteugeling te behouden.

Ingevolge de voorgestelde regeling zal een vastgestelde overtreding in aanmerking komen voor hetzij de strafrechtelijke, hetzij de administratieve afhandeling. Het ene regime sluit het andere uit. Een overtreding die door de Koning in de lijst werd opgenomen kan bijgevolg niet meer in aanmerking voor strafvervolging komen, maar kan enkel nog volgens de nieuwe procedure worden beteugeld.

Hierop bestaat één uitzondering, met name wanneer schade aan derden werd veroorzaakt. Met het oog op de bescherming van de belangen van het slachtoffer moet de behandeling van de zaak voor de strafrechter immers mogelijk blijven.

Het bedrag van de administratieve geldboete wordt door de Koning vastgesteld. Het betreft één bedrag per overtreding. Bij de vaststelling daarvan dient de Koning zich te houden aan de limieten vastgesteld door de betrokken verkeerswetgeving, met name het minimumbedrag en het maximumbedrag van de strafrechtelijke geldboete die de wet op die overtredingen stelt, telkens vermeerderd met de opdecimale. Herhaling binnen een jaar zal aanleiding geven tot een verdubbeling van het bedrag van de administratieve boete.

COMMENTAIRE DES ARTICLES

Article 1er

Le Roi dressera la liste des infractions qui pourront donner lieu à des amendes administratives. Du point de vue légistique, il ne nous paraît en effet pas souhaitable d'insérer cette liste dans la loi. Il convient de tenir compte du fait que la plupart des prescriptions en matière de circulation figurent dans des règlements édictés par le Roi (par exemple, le règlement général sur la police de la circulation routière). L'établissement de cette liste par arrêté royal permettra en outre d'adapter celle-ci plus rapidement.

Cet article fait référence à trois lois fondamentales concernant la circulation routière et la protection des intérêts des victimes d'accidents de rouage. Seules les infractions aux dispositions de ces lois et des arrêtés et règlements pris en exécution de celles-ci sont visées par les dispositions de la présente proposition de loi. Le système que nous proposons devrait permettre aux pouvoirs publics d'imposer le respect d'une très grande partie des prescriptions en matière de circulation par l'application d'amendes administratives.

Nous songeons principalement aux infractions prévues par le règlement général du 1er décembre 1975 sur la police de la circulation routière. Pour certaines infractions graves, telles que la conduite sous influence, l'on pourra choisir d'appliquer exclusivement les sanctions existantes.

En vertu de la réglementation proposée, une infraction constatée pourra faire l'objet soit d'un règlement pénal, soit d'un règlement administratif, l'un excluant l'autre. Les infractions reprises dans la liste établie par le Roi ne pourront par conséquent plus faire l'objet de poursuites pénales et ne pourront être réprimées que selon la nouvelle procédure.

La seule exception à cette règle est le cas où des dommages sont occasionnés à des tiers. Il doit en effet rester possible de porter l'affaire devant le juge répressif, afin de protéger les intérêts de la victime.

Le montant de l'amende administrative sera fixé par le Roi. Il s'agira d'un montant unique par amende. Pour fixer ce montant, le Roi devra respecter les limites fixées par la législation sur la circulation routière en la matière, à savoir les montants minimum et maximum de l'amende pénale dont la loi assortit ces infractions, majorée chaque fois des décimes additionnels. La récidive dans l'année entraînera le doublement du montant de l'amende administrative.

Art. 2

De ambtenaren en beambten die belast zijn met het opleggen van administratieve boetes zijn die welke bevoegd zijn de overtredingen vast te stellen krachtens de in artikel 1 bedoelde wetten. Zij stellen een bevel van betaling van een administratieve geldboete op en bezorgen het aan de overtreder. Men kan ervan uitgaan dat in de meeste gevallen dit bevel onmiddellijk aan de overtreder kan worden overhandigd. Wanneer dit niet mogelijk blijkt, wordt het hem op een later tijdstip toegezonden.

Met het oog op de rechtszekerheid is het aangewezen in de wet de vermeldingen vast te stellen die minimaal in het bevel moeten worden opgenomen. De overtreder heeft immers het recht correct en volledig te worden ingelicht omtrent de genomen beslissing en de procedure inzake het bevel tot betaling. Bovendien moet hij in staat worden gesteld zich te verweren. Het bevel bevat de tekst van de artikelen van deze wet betreffende het verzoek tot de procureur des Konings en de gerechtelijke procedure. Gelet op het belang van deze vermeldingen voor de bescherming van de rechten van de overtreder worden zij voorgescreven op straffe van nietigheid van het bevel.

Een exemplaar van het bevel dient aan de procureur des Konings te worden overgezonden. Deze beschikt immers over een beslissingsbevoegdheid (zie artikel 3).

Er geldt een verjaringstermijn van één jaar. Zoals bij de strafvervolging het geval is, wordt deze verjaringstermijn gestuirt door daden van onderzoek of van vervolging.

Art. 3

De procureur des Konings oefent controle uit op de oplegging van administratieve geldboetes. Hij kan immers in alle gevallen beslissen het bevel tot betaling in te trekken of het bedrag ervan te wijzigen. Een dergelijke controle is noodzakelijk, bijvoorbeeld wanneer ten onrechte een administratieve boete werd opgelegd of wanneer de overtreding verkeerd werd gekwalificeerd. De procureur des Konings kan zijn beslissing hetzij ambtshalve, hetzij op verzoek van de overtreder nemen. Hij hoeft dus niet te wachten tot de overtreder stappen heeft gedaan om het bevel tot betaling te betwisten.

De overtreder beschikt over een termijn van een maand na de kennisgeving van het bevel om een verzoek tot de procureur des Konings te richten. De procureur des Konings beschikt dan over een termijn van een maand om een antwoord aan de verzoeker te zenden. Wanneer hij nalaat zulks binnen deze termijn te doen, wordt het verzoek geacht te zijn verworpen. In dat geval, evenals in geval van gehele of gedeeltelijke verwerping het verzoek, kan de verzoeker evenwel een procedure bij de politierechter starten.

Art. 2

Les fonctionnaires et préposés chargés d'infliger les amendes administratives sont ceux qui sont habilités à constater les infractions en vertu des lois visées à l'article 1er. Ils établissent une injonction de payer une amende administrative et transmettent celle-ci au contrevenant. L'on peut présumer que dans la plupart des cas, cette injonction pourra être remise immédiatement au contrevenant. Si cela s'avère impossible, elle lui sera envoyée ultérieurement.

En vue d'assurer la sécurité juridique, il convient de prévoir dans la loi les mentions qui doivent impérativement figurer dans l'injonction. Le contrevenant a en effet le droit d'être correctement et complètement informé au sujet de la décision prise et de la procédure en matière d'injonction de payer. Il doit en outre être en mesure de se défendre. L'injonction comprendra le texte des articles de la présente loi concernant la requête adressée au procureur du Roi et la procédure judiciaire. Compte tenu de l'importance qu'elles revêtent pour la protection des droits du contrevenant, ces mentions seront obligatoires, à peine de nullité de l'injonction.

Un exemplaire de l'injonction devra être transmis au procureur du Roi. Ce dernier jouira en effet d'un pouvoir d'appréciation (voir article 3).

L'amende se prescrit par un an. Comme c'est le cas en matière pénale, cette prescription est interrompue par tout acte d'instruction ou de poursuite.

Art. 3

Le procureur du Roi contrôle l'application des amendes administratives. Il peut en effet décider, dans tous les cas, de rapporter l'injonction de payer ou de modifier le montant d'une amende. Pareil contrôle est indispensable, par exemple lorsqu'une amende administrative est appliquée indûment ou que sa qualification est incorrecte. Le procureur du Roi peut prendre sa décision soit d'office, soit à la demande du contrevenant. Il ne doit donc pas attendre que le contrevenant ait entrepris des démarches pour contester l'injonction de payer.

Le contrevenant dispose d'un délai d'un mois à partir de la notification de l'injonction pour adresser une demande au procureur. Celui-ci dispose à son tour d'un délai d'un mois pour répondre au demandeur. A défaut de réponse de sa part dans ce délai, la demande est réputée rejetée. Dans ce cas, ainsi qu'en cas de rejet total ou partiel de la demande, le demandeur peut toutefois engager une procédure devant le juge de police.

In de voorgestelde regeling wordt er zorg voor gedragen dat de overtreders behoorlijk worden ingelicht aangaande de beslissingen van het parket en de beweegredenen daarvan. De procureur des Konings moet, ongeacht of hij ambtshalve dan wel op verzoek beslist, zijn beslissing motiveren. De overtreder moet daarvan schriftelijk in kennis worden gesteld.

Tevens is het wenselijk dat de overheid zicht krijgt op de resultaten van de toepassing van de administratieve sancties en het beleid dat door de parketten wordt gevoerd. Om die reden wordt voorgesteld dat de parketten jaarlijks een verslag overzenden aan de ministers van Justitie en Verkeerswezen.

Art. 4

De overtreder kan zich tot de politierechter wenden als zijn verzoek door de procureur des Konings geheel of gedeeltelijk wordt verworpen (dit is dus ook het geval wanneer de procureur niet binnen de wettelijke termijn heeft geantwoord). Het verzoek aan de procureur en de (gedeeltelijk) afwijzende beslissing moeten dus als ontvankelijkheidsvoorwaarden worden beschouwd voor het starten van een gerechtelijke procedure. De termijn binnen welke hij zich tot de rechtbank moet wenden, is twee maanden vanaf de kennisgeving van de beslissing van de procureur des Konings of, in voorkomend geval, vanaf het verstrijken van de termijn binnen welke hij een beslissing moest nemen.

Art. 5

De politierechter kan de administratieve geldboete handhaven of vernietigen of het bedrag wijzigen. Gelet op de vereiste zich vooraf tot de procureur des Konings te wenden en om procedureslagen te vermijden worden de rechtsmiddelen tegen de uitspraak van de politierechter beperkt tot het derdenverzet en de voorziening in cassatie.

Art. 6

Het bevel is onherroepelijk wanneer de overtreder daar niet meer tegen kan optreden. Dit is het geval wanneer de termijnen zijn verstreken om een verzoek tot de procureur des Konings te richten of om een vordering voor de rechtbank te starten of wanneer de beslissing van de politierechter in kracht van gewijsde is gegaan. Zodra er geen mogelijkheden tot betwisting meer bestaan, dient de geldboete betaald te worden. De overtreder beschikt daarvoor over een termijn van één maand nadat het bevel onherroepelijk is geworden.

Ten einde de overtreder tot tijdige betaling aan te zetten wordt het bedrag van de geldboete verhoogd wanneer niet binnen de voorgeschreven termijnen

Il est veillé, dans le régime proposé, à ce que le contrevenant soit dûment informé des décisions du parquet et de leurs motivations. Le procureur du Roi est tenu de motiver sa décision, que celle-ci ait été prise d'office ou à la demande du contrevenant. Celui-ci doit en être informé par écrit.

Il est en outre souhaitable que les pouvoirs publics puissent se faire une idée des résultats de l'application des sanctions administratives et de la politique suivie par les parquets. Il est dès lors proposé que les parquets envoient chaque année un rapport aux ministres de la Justice et des Communications.

Art. 4

Le contrevenant peut toujours s'adresser au juge de police en cas de rejet total ou partiel de sa demande par le procureur du Roi (c'est donc également vrai lorsque le procureur n'a pas répondu dans le délai prévu). La demande adressée au procureur et la décision de rejet (partiel) doivent donc être considérées comme des conditions d'admissibilité pour l'introduction d'une procédure judiciaire. Le délai dans lequel le contrevenant doit s'adresser au tribunal est de deux mois à partir de la notification de la décision du procureur du Roi ou, le cas échéant, à partir de l'expiration du délai dans lequel celui-ci devait prendre une décision.

Art. 5

Le juge de police peut maintenir ou annuler l'amende administrative ou en modifier le montant. Étant donné qu'il faut s'adresser au préalable au procureur du Roi et afin d'éviter les batailles de procédure, les recours contre la décision du juge de police sont limités à la tierce opposition et au pourvoi en cassation.

Art. 6

L'injonction est irrévocable à partir du moment où le contrevenant ne peut plus l'attaquer, à savoir en cas d'expiration des délais dans lesquels la demande doit être adressée au procureur du Roi ou la procédure, engagée devant le tribunal ou lorsque la décision du juge de police est passée en force de chose jugée. Dès qu'il n'existe plus aucune possibilité de contestation, l'amende doit être payée. Le contrevenant dispose pour ce faire d'un délai d'un mois après que l'injonction est devenue irrévocable.

Afin d'inciter le contrevenant à payer à temps, le montant de l'amende est augmenté lorsque celle-ci n'est pas payée dans les délais prescrits. Les taux de

wordt betaald. De voorgestelde verhogingspercentages zijn gebaseerd op de Nederlandse wetgeving.

Art. 7

Het is aangewezen om, ingeval de overtreder naast de boete tijdig te betalen, de fiscale administratie met de invordering te beladen. Deze beschikt daartoe over de nodige middelen en ervaring. Naar analogie met wat van toepassing is met betrekking tot de administratieve boetes in het sociaal recht (artikel 9 van de wet van 30 juni 1971 betreffende de administratieve geldboetes toepasselijk in geval van inbreuk op sommige sociale wetten) wordt de geldboete ingevorderd door de administratie van de Belasting over de Toegevoegde Waarde, Registratie en Domeinen, overeenkomstig de wetten op de rijkscomptabiliteit.

Art. 8

Dit artikel voorziet in een bijkomend drukkingsmiddel voor het geval de overtreder blijft nalaten te betalen. Het efficiëntste middel is de overtreder in zijn mobiliteit treffen. Het voorgestelde artikel bepaalt dat de administratie het voertuig waarmee de overtreding werd begaan tijdelijk kan opleggen, totdat de boete wordt betaald. Naar analogie met wat het geval is bij de tijdelijke oplegging in het kader van de wegverkeerswet wordt als voorwaarde gesteld dat het voertuig eigendom is van de overtreder of voor de duur van de tijdelijke oplegging uitsluitend te zijner beschikking staat. Bovendien is een controle van de rechter vereist : de administratie moet vooraf de politierechtbank om een machtiging verzoeken.

Art. 9

Dit artikel regelt het geval dat de overtreder geen woonplaats in België heeft. Behoudens wanneer hij de administratieve boete onmiddellijk betaalt dient de overtreder een som in consignatie te geven die gelijk is aan het bedrag van de administratieve geldboete. De voorgestelde regels inzake invordering van deze som en het lot ervan zijn geïnspireerd door de bepalingen uit de wegverkeerswet betreffende het verval van de strafvordering tegen betaling van een geldsom.

Art. 10

Dit artikel regelt de aansprakelijkheid voor de administratieve boete van de personen die krachtens

majoration proposés s'inspirent de la législation néerlandaise.

Art. 7

Il convient, lorsque le contrevenant omet de payer l'amende à temps, de charger l'administration fiscale du recouvrement, celle-ci disposant des moyens et de l'expérience nécessaires pour remplir cette mission. Par analogie avec le système en vigueur pour les amendes administratives applicables en droit social (article 9 de la loi du 30 juin 1971 relative aux amendes administratives applicables en cas d'infraction à certaines lois sociales), l'amende est recouvrée par l'administration de la Taxe sur la valeur ajoutée, de l'enregistrement et des domaines, conformément à la législation sur la comptabilité de l'Etat.

Art. 8

Cet article prévoit un moyen de pression supplémentaire pour le cas où le contrevenant persévérait dans son refus de payer. Le moyen de pression le plus efficace consiste à priver le contrevenant de l'usage de son véhicule. L'article proposé prévoit que l'administration peut immobiliser temporairement, c'est-à-dire jusqu'au paiement de l'amende, le véhicule avec lequel l'infraction a été commise. Par analogie avec le cas d'immobilisation temporaire prévu par les lois coordonnées relatives à la police de la circulation routière, l'immobilisation ne peut être prononcée que pour autant que le véhicule en question soit la propriété de l'auteur de l'infraction ou qu'il soit à sa disposition exclusive pour un terme au moins égal à la durée de l'immobilisation. En outre, le contrôle du juge est requis : l'administration doit demander au tribunal de police l'autorisation de procéder à l'immobilisation temporaire d'un véhicule.

Art. 9

Cet article concerne le cas du contrevenant qui n'a pas de domicile ou de résidence fixe en Belgique. A moins qu'il ne règle immédiatement l'amende, l'auteur de l'infraction doit consigner une somme égale au montant de l'amende administrative. Les règles proposées en ce qui concerne le recouvrement de cette somme et sa destination s'inspirent des dispositions des lois coordonnées relatives à la police de la circulation routière concernant l'extinction de l'action publique moyennant le paiement d'une somme.

Art. 10

Cet article régit, en ce qui concerne l'amende administrative, la responsabilité des personnes qui

artikel 1384 van het Burgerlijk Wetboek aansprakelijk zijn (ouders, meesters en aanstellers, ...).

Art. 11

De invoering van de gerechtelijke procedure bij de politierechtbank betreffende de toepassing van administratieve boetes maakt een wijziging van de bevoegdheidsregels van het Gerechtelijk Wetboek noodzakelijk.

Art. 12

Als tweede luik van de hervormingen behandelt dit artikel de invoering van de administratieve oplegging van het voertuig. Daartoe wordt voorgesteld een nieuw hoofdstuk in de wegverkeerswet in te voegen.

Deze regeling staat los van de procedure inzake de administratieve geldboete. De overtredingen die in aanmerking komen voor een administratieve geldboete komen dus niet noodzakelijk ook in aanmerking voor de administratieve oplegging van het voertuig. De gevallen waarin de administratieve oplegging kan worden bevolen worden limitatief opgesomd.

In de eerste plaats werd gestreefd naar overeenstemming met de onmiddellijke intrekking van het rijbewijs. In de gevallen waarin het openbaar ministerie het rijbewijs of het als zodanig geldende bewijs onmiddellijk intrekt, kan het eveneens de administratieve oplegging van het voertuig bevelen (het openbaar ministerie is daartoe niet verplicht). In dat geval is de maatregel dus steeds bijkomend : hij kan alleen worden opgelegd samen met de onmiddellijke intrekking van het rijbewijs. De administratieve oplegging maakt het de betrokkenen met andere woorden moeilijker om geen rekening te houden met de intrekking.

Daarnaast wordt de administratieve oplegging ook mogelijk gemaakt bij de vaststelling van sommige andere overtredingen. Men mag immers aannemen dat deze maatregel bij sommige overtredingen bijzonder efficiënt kan zijn. Hierbij kan onder meer worden gedacht aan parkeerovertredingen waarbij het voertuig geen hinder veroorzaakt. Aan de Koning wordt de bevoegdheid gegeven om de lijst van de overtredingen die hiervoor in aanmerking komen vast te stellen.

Indien de administratieve oplegging van het voertuig gepaard gaat met de intrekking van het rijbewijs kan de duur ervan uiteraard niet langer zijn dan die van de intrekking. In de andere gevallen is de maximumduur zeven dagen. Het openbaar ministerie kan uiteraard altijd beslissen de maatregel eerder op te heffen.

sont responsables, en vertu de l'article 1384 du Code civil (parents, maîtres, commettants, etc.).

Art. 11

L'instauration d'une procédure judiciaire devant le tribunal de police pour l'application d'amendes administratives nécessite une modification des règles de compétence prévues par le Code judiciaire.

Art. 12

Constituant le deuxième volet des réformes proposées, cet article instaure l'immobilisation administrative du véhicule. Il propose, à cette fin, d'insérer un nouveau chapitre dans les lois coordonnées relatives à la police de la circulation routière.

Cette mesure est indépendante de la procédure relative aux amendes administratives. Les infractions passibles d'une amende administrative ne sont donc pas nécessairement susceptibles de donner également lieu à une immobilisation administrative du véhicule. Les cas dans lesquels l'immobilisation administrative peut être ordonnée sont énumérés de manière limitative.

On a avant tout cherché à établir une analogie avec le retrait immédiat du permis de conduire. Dans les cas où le ministère public ordonne le retrait immédiat du permis de conduire ou du titre qui en tient lieu, il peut également ordonner l'immobilisation administrative du véhicule (sans que ce soit une obligation). Dans ce cas, la mesure est donc toujours complémentaire : elle ne peut être imposée que complémentairement au retrait immédiat du permis de conduire. Autrement dit, l'immobilisation administrative aura pour effet que l'intéressé aura plus de mal à contourner le retrait.

Par ailleurs, l'immobilisation administrative pourra également être ordonnée lorsque certaines autres infractions seront constatées. On peut en effet supposer que cette mesure peut être particulièrement efficace dans le cas de certaines infractions, notamment en cas de stationnement non réglementaire lorsque le véhicule ne constitue pas une gêne. Le Roi est chargé de dresser la liste des infractions entrant en ligne de compte pour l'immobilisation.

Si l'immobilisation administrative du véhicule est ordonnée conjointement avec le retrait du permis de conduire, sa durée ne peut évidemment être supérieure à celle du retrait. Dans les autres cas, la durée maximale est de sept jours. Le ministère public peut bien sûr décider à tout moment de lever la mesure avant terme.

WETSVOORSTEL**Artikel 1**

De personen die krachtens de door het koninklijk besluit van 16 maart 1968 gecoördineerde wet betreffende de politie over het wegverkeer, de wet van 21 juni 1985 betreffende de technische eisen waar aan elk voertuig voor vervoer te land, de onderdelen ervan, evenals het veiligheidstoebereken moeten voldoen en de wet van 21 november 1989 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen, belast zijn met de vaststelling van de in die wetten en hun uitvoeringsbesluiten strafbaar gestelde inbreuken, kunnen een administratieve sanctie opleggen aan de persoon die een inbreuk pleegt op de bepalingen van die wetten en besluiten die de Koning aanwijst.

De Koning stelt per overtreding het bedrag van de administratieve geldboete vast, die niet hoger mag zijn dan het maximumbedrag van de geldboete waarin de in het eerste lid bedoelde wetten voor die overtreding voorzien, vermeerderd met de opdeciem en niet lager dan het minimumbedrag van de geldboete waarin deze wetten voor die overtreding voorzien, vermeerderd met de opdeciem.

Indien binnen een jaar te rekenen vanaf de datum van het proces-verbaal een nieuwe in het eerste lid bedoelde overtreding wordt vastgesteld, worden de in het tweede lid bedoelde bedragen verdubbeld.

Een administratieve sanctie kan niet worden opgelegd wanneer het feit schade aan derden heeft veroorzaakt.

Strafrechtelijke vervolging wordt uitgesloten ten aanzien van overtredingen die op grond van deze wet voor een administratieve sanctie in aanmerking komen.

Art. 2

§ 1. Als de in artikel 1, eerste lid, bedoelde personen een in dat lid bedoelde overtreding vaststellen, kunnen zij een bevel tot betaling van een administratieve geldboete opstellen.

§ 2. Op straffe van nietigheid vermeldt het bevel tot betaling van een administratieve geldboete tenminste :

- de dagtekening;
- de identiteit van de overtreder;
- de ten laste gelegde feiten en de geschonden wetsbepalingen;
- de datum en het tijdstip waarop en de plaats waar de overtreding is vastgesteld;
- het bedrag van de administratieve geldboete, evenals de wijze waarop deze moet worden betaald;

PROPOSITION DE LOI**Article 1er**

Les personnes chargées en vertu des lois relatives à la police de la circulation routière, coordonnées par l'arrêté royal du 16 mars 1968, de la loi du 21 juin 1985 relative aux conditions techniques auxquelles doivent répondre tout véhicule de transport par terre, ses éléments ainsi que les accessoires de sécurité et de la loi du 21 novembre 1989 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité en matière de véhicules automoteurs, de constater les infractions prévues par ces lois et leurs arrêtés d'exécution peuvent appliquer une sanction administrative à toute personne contrevenant aux dispositions de ces lois et arrêtés désignées par le Roi.

Le Roi fixe, pour chaque infraction, le montant de l'amende administrative, qui ne peut être supérieur au montant maximum de l'amende prévu, pour la même infraction, par les lois visées à l'alinéa 1er, majoré des décimes additionnels ni être inférieur au montant minimum de l'amende prévu par ces lois pour l'infraction en question, majoré des décimes additionnels.

Si une nouvelle infraction visée à l'alinéa 1er est constatée dans l'année qui suit la date du procès-verbal, les montants visés à l'alinéa 2 seront doublés.

Une sanction administrative ne peut être appliquée lorsque le fait a occasionné des dommages à des tiers.

Aucune poursuite pénale ne pourra être engagée pour des infractions qui peuvent donner lieu, en vertu de la présente loi, à l'application d'une sanction administrative.

Art. 2

§ 1er. Si elles constatent une infraction visée à l'article 1er, alinéa 1er, les personnes citées dans cet alinéa peuvent dresser une injonction de payer une amende administrative.

§ 2. A peine de nullité, l'injonction de payer une amende administrative indique au moins :

- la date;
- l'identité du contrevenant;
- les faits imputés et les dispositions légales qui ont été enfreintes;
- la date ainsi que le moment et le lieu où l'infraction a été constatée;
- le montant de l'amende administrative, ainsi que les modalités de son paiement;

— de dag waarop de administratieve geldboete uiterlijk moet zijn betaald, evenals de verhogingen van de administratieve geldboete wanneer niet tijdig wordt betaald;

— de tekst van de artikelen 3 en 4;

— de identiteit van de ambtenaar of beambte die de overtreding vaststelde.

Het bevel wordt ondertekend door deze ambtenaar of beambte.

§ 3. Het bevel tot betaling van een administratieve geldboete wordt, indien mogelijk, onmiddellijk na de vaststelling van de overtreding aan de overtredener overhandigd. Zoniet wordt het bevel aan de overtredener gezonden. In dat geval wordt de kennisgeving geacht te hebben plaatsgevonden op de derde dag na die van de verzending.

§ 4. Een exemplaar van het bevel wordt, samen met het proces-verbaal waarbij de overtreding werd vastgesteld, naar de procureur des Konings gezonden.

§ 5. De administratieve geldboete kan niet meer worden opgelegd na verloop van een jaar nadat de overtreding zich heeft voorgedaan. De daden van onderzoek of van vervolging verricht binnen deze termijn stuiten de loop ervan. Met die daden begint een nieuwe termijn van gelijke duur te lopen, zelfs ten aanzien van personen die daarbij niet betrokken waren.

§ 6. De Koning stelt de regels vast betreffende de wijze waarop de administratieve geldboete wordt betaald.

Art. 3

§ 1. De procureur des Konings kan hetzij ambts-halve, hetzij op verzoek van de overtredener, beslissen het bevel tot betaling van een administratieve geldboete in te trekken of het bedrag ervan te wijzigen. De beslissing wordt gemotiveerd en schriftelijk ter kennis van de overtredener gebracht. De kennisgeving wordt geacht te hebben plaatsgevonden op de derde dag na die van de verzending.

De overtredener kan schriftelijk een verzoek tot intrekking van het bevel of tot vermindering van het bedrag tot de procureur des Konings richten binnen een termijn van een maand na de kennisgeving van het bevel. De procureur des Konings zendt binnen een maand na het verzoek een antwoord aan de overtredener, overeenkomstig het eerste lid. Wanneer binnen deze termijn geen antwoord aan de overtredener wordt gezonden, wordt het verzoek geacht te zijn verworpen.

§ 2. Jaarlijks zendt het parket van ieder arrondissement een verslag aan de ministers, die bevoegd zijn voor de Justitie en het Verkeerswezen. Dit verslag vermeldt tenminste per overtreding :

1° het aantal bevelen tot betaling van een administratieve geldboete;

— la date limite pour le paiement de l'amende administrative, ainsi que les majorations qui seront appliquées en cas de retard de paiement;

— le texte des articles 3 et 4;

— l'identité du fonctionnaire ou de l'agent qui a constaté l'infraction.

L'injonction est signée par ce fonctionnaire ou agent.

§ 3. L'injonction de payer une amende administrative est, si possible, remise au contrevenant immédiatement après la constatation de l'infraction. A défaut, l'injonction est envoyée au contrevenant. Dans ce cas, la notification est censée avoir eu lieu le troisième jour qui suit celui de l'envoi.

§ 4. Un exemplaire de l'injonction est transmis au procureur du Roi, en même temps que le procès-verbal constatant l'infraction.

§ 5. Il ne peut plus être infligé d'amende administrative si un délai d'un an s'est écoulé depuis que l'infraction a été commise. Les actes d'instruction ou de poursuite effectués dans ce délai en interrompent le cours. Ces actes font courir un nouveau délai d'une durée égale, même à l'égard des personnes qu'ils ne concernaient pas.

§ 6. Le Roi fixe les modalités de paiement de l'amende administrative.

Art. 3

§ 1er. Le procureur du Roi, peut, soit d'office, soit à la requête du contrevenant, décider de rapporter l'injonction de payer une amende administrative ou d'en modifier le montant. Cette décision est motivée et communiquée par lettre au contrevenant. La notification est censée avoir eu lieu le troisième jour qui suit celui de l'envoi.

Le contrevenant peut, dans le mois de la notification de l'injonction, adresser au procureur du Roi une requête écrite lui demandant de rapporter l'injonction ou de réduire le montant de l'amende. Le procureur du Roi communique sa réponse au contrevenant, conformément aux dispositions de l'alinéa 1er, dans le mois qui suit l'introduction de la requête. Si le contrevenant n'a pas reçu de réponse dans ce délai, la requête est censée avoir été rejetée.

§ 2. Le parquet de chaque arrondissement transmet chaque année un rapport aux ministres qui ont la Justice et les Communications dans leurs attributions. Ce rapport indique au moins, pour chaque infraction :

1° le nombre d'injonctions de payer une amende administrative;

2° het aantal verzoeken tot intrekking van het bevel of tot vermindering van het bedrag ervan;

3° het aantal beslissingen tot intrekking van het bevel tot betaling of tot vermindering van het bedrag, het jaartal van de vaststelling van de overtreding waarop de intrekking betrekking heeft en of deze beslissing ambtshalve dan wel op verzoek werd genomen.

In geen geval mag het verslag gegevens bevatten op grond waarvan de identiteit van een overtreder kan worden achterhaald.

Art. 4

Wanneer de procureur des Konings het verzoek van de overtreder geheel of gedeeltelijk verwerpt kan de overtreder beroep aantekenen tegen het bevel tot betaling van een administratieve geldboete bij de politierechtbank van het rechtsgebied waar de overtreding plaatsvond.

Dit beroep wordt op straffe van verval ingeleid binnen een termijn van twee maanden na de kennisgeving van de beslissing van de procureur des Konings of, indien deze nalaat een beslissing te nemen, na het verstrijken van de termijn binnen welke hij een beslissing moest nemen.

De griffier zendt een afschrift van het verzoekschrift aan het openbaar ministerie.

Art. 5

De griffier roept de overtreder en het openbaar ministerie op om op de door de rechter bepaalde dag in openbare zitting hun standpunt toe te lichten.

Wanneer de rechter het verzoek ontvankelijk heeft verklaard kan hij beslissen de administratieve geldboete te handhaven, te vernietigen of het bedrag ervan te wijzigen.

Behoudens derdenverzet en voorziening in casstie kunnen tegen het eindvonnis geen rechtsmiddelen worden ingesteld.

Art. 6

§ 1. De overtreder dient de administratieve geldboete te betalen uiterlijk een maand nadat deze onherroepelijk is geworden door het verstrijken van de termijn binnen welke hij een verzoek tot de procureur des Konings kon richten of een vordering bij de politierechtbank kon inleiden of doordat de beslissing van de politierechtbank in kracht van gewijsde is gegaan.

§ 2. Wanneer de overtreder de administratieve geldboete niet geheel binnen de in § 1 bepaalde termijn heeft betaald wordt het bedrag ervan met 25 % verhoogd.

2° le nombre de requêtes demandant que l'injonction de payer soit rapportée ou que le montant à payer soit réduit;

3° le nombre de décisions qui ont rapporté l'injonction de payer ou réduit le montant à payer, l'année de la constatation de l'infraction pour laquelle l'injonction a été rapportée et une mention indiquant si la décision a été prise d'office ou sur requête.

En aucun cas, le rapport ne peut contenir des données pouvant permettre d'identifier l'auteur d'une infraction.

Art. 4

Si le procureur du Roi rejette tout ou partie de la requête du contrevenant, celui-ci peut introduire un recours contre l'injonction de payer une amende administrative auprès du tribunal de police du ressort dans lequel l'infraction a été commise.

Ce recours est introduit, à peine de forclusion, dans les deux mois de la notification de la décision du procureur du Roi ou, si celui-ci omet de statuer, dans les deux mois de l'expiration du délai dans lequel il aurait dû statuer.

Le greffier envoie une copie de la requête au ministère public.

Art. 5

Le greffier convoque le contrevenant et le ministère public afin qu'ils exposent leur point de vue en audience publique le jour fixé par le juge.

Si le juge a déclaré la requête irrecevable, il peut décider de maintenir ou d'annuler l'amende administrative ou d'en modifier le montant.

Le jugement définitif n'est susceptible d'aucune voie de recours, sauf tierce opposition et pourvoi en cassation.

Art. 6

§ 1er. Le contrevenant est tenu de payer l'amende administrative au plus tard un mois après que celle-ci est devenue irrévocabile du fait de l'expiration du délai dans lequel il pouvait adresser une requête au procureur du Roi ou introduire un recours auprès du tribunal de police, ou du fait que la décision du tribunal de police a acquis force de chose jugée.

§ 2. Si le contrevenant ne paie pas la totalité de l'amende administrative dans le délai fixé au § 1er, le montant de l'amende est majoré de 25%.

Het aldus verhoogde bedrag moet binnen vier weken na aanmaning daartoe door de bevoegde administratie, worden betaald.

§ 3. Wanneer de overtreder in het in § 2 bedoelde geval de aldus verhoogde administratieve geldboete niet geheel binnen de daarin bepaalde termijn heeft betaald, wordt dit bedrag met 50 % verhoogd.

Art. 7

Wanneer de overtreder nalaat de geldboete binnen de in artikel 6, § 1 bedoelde termijn te betalen, wordt het bevel tot betaling van een administratieve geldboete of de in kracht van gewijsde gegane beslissing van de politierechtbank doorgezonden aan de administratie van de Belasting over de Toegevoegde Waarde, Registratie en Domeinen, met het oog op de invordering van de administratieve geldboete.

De door deze administratie in te stellen vervolgingen gebeuren overeenkomstig artikel 94 van de wetten op de rikscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991.

Art. 8

Wanneer de overtreder na aanmaning daartoe blijft nalaten de administratieve geldboete volledig te betalen, kan de bevoegde administratie aan de politierechtbank van de woonplaats of de hoofdverblijfplaats van de overtreder een machtiging verzoeken tot oplegging van het voertuig waarmee de overtreding werd begaan voor zover het voertuig eigendom is van de overtreder of uitsluitend te zijner beschikking staat voor een termijn die tenminste gelijk is aan de duur van de oplegging. De oplegging wordt ten laatste opgeheven op de dag dat de bevoegde administratie kennis krijgt van de volledige betaling van de geldboete door de overtreder.

De artikelen 53 en 54 van de door het koninklijk besluit van 16 maart 1968 gecoördineerde wet betreffende de politie over het wegverkeer zijn van toepassing.

Art. 9

§ 1. Indien de overtreder geen woonplaats of vaste verblijfplaats in België heeft en de administratieve geldboete niet onmiddellijk betaalt, dan moet hij aan de in artikel 2, § 1, bedoelde ambtenaren of beambten een som in consignatie geven die gelijk is aan het bedrag van de administratieve geldboete. De Koning stelt de regels vast betreffende de wijze waarop de som in consignatie wordt gegeven.

Het door de overtreder bestuurde voertuig wordt op zijn kosten en risico ingehouden tot deze som betaald is en het bewijs geleverd wordt dat de even-

Le montant, ainsi majoré, doit être acquitté dans les quatre semaines de la sommation de payer notifiée par l'administration compétente.

§ 3. Si le contrevenant se trouvant dans la situation visée au § 2 ne paie pas la totalité de l'amende administrative, ainsi majorée, dans le délai fixé au même paragraphe, le montant de l'amende est majoré de 50 %.

Art. 7

Si le contrevenant omet de payer l'amende dans le délai visé à l'article 6, § 1er, l'injonction de payer une amende administrative ou la décision du tribunal de police passée en force de chose jugée est transmise à l'administration de la taxe sur la valeur ajoutée, de l'enregistrement et des domaines en vue du recouvrement de l'amende administrative.

Les poursuites à exercer par cette administration le sont conformément à l'article 94 des lois sur la comptabilité de l'Etat, coordonnées le 17 juillet 1991.

Art. 8

Si, après sommation, l'auteur de l'infraction persiste à ne pas payer l'intégralité de l'amende administrative, l'administration compétente peut demander au tribunal de police du domicile ou de la résidence fixe de l'auteur de l'infraction une autorisation d'immobiliser le véhicule avec lequel l'infraction a été commise, pour autant que le véhicule soit la propriété de l'auteur de l'infraction ou qu'il soit à sa disposition exclusive pour un terme au moins égal à la durée de l'immobilisation. La mesure d'immobilisation doit être levée au plus tard le jour où l'autorité administrative compétente a connaissance du paiement de l'intégralité de l'amende par l'auteur de l'infraction.

Les articles 53 et 54 des lois relatives à la police de la circulation routière, coordonnées par l'arrêté royal du 16 mars 1968, sont d'application.

Art. 9

§ 1er. Si l'auteur de l'infraction n'a pas de domicile ou de résidence fixe en Belgique et ne paie pas immédiatement la somme proposée, il doit consigner entre les mains des fonctionnaires ou agents visés à l'article 2, § 1er, une somme destinée à couvrir l'amende et les frais de justice éventuels. Les modalités de la perception de la somme à consigner sont fixées par le Roi.

Le véhicule conduit par l'auteur de l'infraction est retenu, aux frais de risques de celui-ci, jusqu'à remise de cette somme et justification du paiement des

tuele bewaringskosten van het voertuig betaald zijn of, indien dit niet gebeurt, gedurende zesennegentig uren te rekenen vanaf de vaststelling van de overtreding. Bij het verstrijken van deze termijn mag de inbeslagneming van het voertuig bevolen worden door het openbaar ministerie.

Een bericht van inbeslagneming wordt binnen de twee werkdagen aan de eigenaar van het voertuig gezonden.

Het risico en de kosten voor het voertuig blijven tijdens de duur van het beslag ten laste van de overtreder.

Het beslag wordt geheven nadat het bewijs geleverd werd dat de som die in consignatie moet worden gegeven en de eventuele kosten voor de bewaring van het voertuig betaald werden.

§ 2. Wanneer de administratieve geldboete onherroepelijk is geworden dan wordt de in consignatie gegeven som daarop toegerekend. Het eventueel overschat wordt terugbetaald.

Indien binnen de veertig dagen nadat het bevel onherroepelijk is geworden de administratieve geldboete niet werd betaald, kan de administratie van de Belasting over de Toegevoegde Waarde, Registratie en Domeinen het voertuig verkopen. De opbrengst van de verkoop wordt toegerekend op de administratieve geldboete en op de eventuele kosten voor de bewaring van het voertuig. Het eventueel overschat wordt terugbetaald.

§ 3. Indien het bevel tot betaling van een administratieve geldboete door de procureur des Konings wordt ingetrokken of door de politierechter wordt vernietigd, worden de gegeven som en het in beslag genomen voertuig teruggegeven. De eventuele kosten voor de bewaring van het voertuig vallen ten laste van de Staat.

Art. 10

Zij die overeenkomstig artikel 1384 van het Burgerlijk Wetboek burgerrechtelijk aansprakelijk zijn voor de schadevergoeding en kosten, zijn gehouden tot betaling van de administratieve geldboete. Met die personen wordt gelijkgesteld de voogd, wat betreft de misdrijven begaan door de ongehuwde bij hem inwonende minderjarigen.

Art. 11

Artikel 601bis van het Gerechtelijk Wetboek, ingevoegd door de wet van 11 juli 1994, wordt aangevuld met een tweede lid, luidend als volgt :

« De politierechtbank neemt kennis van de geschillen betreffende de toepassing van administratieve sancties, bedoeld in de wet van ... betreffende de administratiefrechtelijke afdoening van sommige inbreuken op de wetgeving inzake het wegverkeer. »

frais éventuels de conservation du véhicule ou, à défaut, pendant nonante-six heures à compter de la constatation de l'infraction. A l'expiration de ce délai, la saisie du véhicule peut être ordonnée par le ministère public.

Un avis de saisie est envoyé au propriétaire du véhicule dans les deux jours ouvrables.

Le véhicule reste aux risques et frais de l'auteur de l'infraction pendant la durée de la saisie.

La saisie est levée après justification du paiement de la somme à consigner et des frais éventuels de conservation du véhicule.

§ 2. Si l'amende administrative est devenue irrévocable, la somme consignée est imputée sur le montant de l'amende. L'excédent éventuel est restitué.

Si l'amende administrative n'a pas été payée dans les quarante jours de la date à laquelle l'injonction est devenue irrévocabile, l'Administration de la TVA, de l'enregistrement et des domaines peut procéder à la vente du véhicule. Le produit de la vente est imputé sur l'amende administrative et sur les frais éventuels de conservation du véhicule. L'excédent éventuel est restitué.

§ 3. Si l'injonction de payer une amende administrative est rapportée par le procureur du Roi ou annulée par le juge de police, la somme consignée et le véhicule saisi sont restitués. Les frais éventuels de conservation du véhicule sont à la charge de l'Etat.

Art. 10

Il incombe à ceux qui sont civillement tenus des dommages et des frais en vertu de l'article 1384 du Code civil de payer l'amende administrative. Le tuteur est assimilé à ces personnes en ce qui concerne les infractions commises par les mineurs non mariés habitant sous son toit.

Art. 11

L'article 601bis du Code judiciaire, inséré par la loi du 11 juillet 1994, est complété par un alinéa 2, libellé comme suit :

« Le tribunal de police connaît des litiges concernant l'application des sanctions administratives prévues par la loi du ... concernant le règlement administratif de certaines infractions à la législation sur la circulation routière. »

Art. 12

In de door het koninklijk besluit van 16 maart 1968 gecoördineerde wet betreffende de politie over het wegverkeer wordt onder titel IV een hoofdstuk VIIIbis, met een artikel 58bis, ingevoegd :

« HOOFDSTUK VIIIBIS**Administratieve oplegging
van voertuigen****Art. 58bis**

§ 1. De administratieve oplegging van het voertuig kan worden bevolen, voor zover het voertuig eigendom is van de overtreder of uitsluitend te zijner beschikking staat voor een termijn die tenminste gelijk is aan de duur van de oplegging :

1° in de gevallen waarin het rijbewijs of het als zodanig geldende bewijs onmiddellijk wordt ingetrokken overeenkomstig artikel 55;

2° wanneer een inbreuk wordt vastgesteld op de door de Koning aangewezen bepalingen van :

a) deze wet en de in uitvoering daarvan genomen besluiten en reglementen;

b) de wet van 21 juni 1985 betreffende de technische eisen waaraan elk voertuig voor vervoer te land, de onderdelen ervan, evenals het veiligheidstoebehoren moeten voldoen, en de in uitvoering daarvan genomen besluiten;

c) de wet van 21 november 1989 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen en de in uitvoering daarvan genomen besluiten.

De administratieve oplegging wordt bevolen door de in artikel 55, derde lid, bedoelde personen.

§ 2. Het voertuig wordt verzegeld of aan de ketting gelegd op kosten en op risico van de overtreder.

§ 3. De administratieve oplegging wordt beëindigd door de personen die de oplegging hebben bevolen, hetzij ambtshalve, hetzij op verzoek van de overtreder.

De oplegging kan niet langer duren dan :

1° het tijdstip waarop het rijbewijs of de leervergunning wordt teruggegeven, in de gevallen bedoeld in § 1, 1°;

2° 7 dagen, in de gevallen bedoeld in § 1, 2°.

§ 4. Hij die gebruik maakt of aan een derde toelaat gebruik te maken van een voertuig waarvan hij weet dat de administratieve oplegging is bevolen, wordt gestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot zes maanden en met een geldboete van 100 frank tot 1 000 frank of met een van die straffen alleen. »

Art. 12

Dans les lois relatives à la police de la circulation routière, coordonnées par l'arrêté royal du 16 mars 1968, il est inséré, sous le titre IV, un chapitre VIIIBIS, comportant un article 58bis et libellé comme suit :

« CHAPITRE VIIIBIS**Immobilisation administrative
des véhicules****Art. 58bis**

§ 1er. L'immobilisation administrative du véhicule peut être ordonnée, pour autant que le véhicule soit la propriété du contrevenant ou qu'il soit à sa disposition exclusive pour un terme au moins égal à la durée de l'immobilisation :

1° dans les cas où le permis de conduire ou le titre qui en tient lieu est retiré immédiatement, conformément à l'article 55;

2° en cas de constatation d'une infraction aux dispositions désignées par le Roi de :

a) la présente loi et des arrêtés et règlements pris en exécution de celle-ci;

b) la loi du 21 juin 1985 relative aux conditions techniques auxquelles doivent répondre tout véhicule de transport par terre, ses éléments ainsi que les accessoires de sécurité, et des arrêtés pris en exécution de celle-ci;

c) la loi du 21 novembre 1989 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité en matière de véhicules automoteurs et des arrêtés pris en exécution de celle-ci.

L'immobilisation administrative est ordonnée par les personnes visées à l'article 55, alinéa 3.

§ 2. Le véhicule est scellé ou mis à la chaîne aux frais et risques du contrevenant.

§ 3. Il est mis fin à l'immobilisation administrative par les personnes qui l'ont ordonnée, et ce, soit d'office, soit à la requête du contrevenant.

L'immobilisation ne peut dépasser :

1° le moment où le permis de conduire ou la licence d'apprentissage est restitué, dans les cas prévus au § 1er, 1°;

2° sept jours, dans les cas prévus au § 1er, 2°.

§ 4. Celui qui fait usage ou permet à un tiers de faire usage d'un véhicule dont il sait que l'immobilisation administrative a été ordonnée, est puni d'un emprisonnement de 8 jours à 6 mois et d'une amende de 100 francs à 1 000 francs, ou d'une de ces peines seulement. »

Art. 13

Deze wet treedt in werking zes maanden na haar bekendmaking in het *Belgisch Staatsblad*.

15 maart 1995.

J. DE MOL
A. SCHELLENS

Art. 13

La présente loi entre en vigueur six mois après sa publication au *Moniteur belge*.

15 mars 1995.